

Edderkoppernes
Evaluering af årets bog 2017

Ssh! Vi har en plan

Labyrinten

På edderkoppestuen har vi i forløbet med Årets bog 'Shh, vi har en plan' arbejdet ud fra et planlagt ugeskema, men også fulgt børnenes initiativer, og ugen har derfor ændret sig fra den oprindelige plan i konkrete aktiviteter, men stadig omkring de samme mål.

I forhold til at styrke børnene i at udtænke planer, er dette kommet til udtryk i lege og i situationer hvor børnene var udfordret og/eller frustrerede. Vi har støttet børnene i at lave planer sammen, når de har leget sammen. Vi har for eksempel gemt en legetøjsfugl højt oppe under loftet i puderummet. Her skulle børnene, i fællesskab, lave en plan for, hvordan vi fik fat i fuglen. Planerne var alt fra at bygge en trappe med puder, til at kravle op i vinduskarmen og til at bede de voksne løfte dem op til fuglen. På denne måde oplevede børnene en umiddelbar gevinst ved at tage et øjeblik til lige at overveje situationen og vurdere, hvad der var fornuftigt og smart i den givende situation, og de erfarede, at der kan være flere måder at nå målet på. De var glade og stolte, når det lykkedes.

På legepladsen var der også lavet en forhindringsbane, hvor målet var at komme op i legetårnet, hvor der sad en legetøjsfugl. Reglerne var, at man ikke måtte røre sandet. Børnene endte med at bruge en stige, og en masse mælkekasser til at forcere sandet, og komme op til fuglen i tårnet.

I situationer hvor børnene var udfordret eller frustreret gjorde vi meget ud af at spørge ind til, hvilken plan der kunne hjælpe dem i den givende situation. Det kunne være hvis et barn havde svært ved at vente på, at et andet barn blev færdig med noget bestemt legetøj. Her blev børnene støttet i, at en god plan kunne være, at vælge noget andet at lege med, være med i den eksisterende leg, eller noget tredje. Det kunne også være i situationer hvor det var uoverskueligt at tage for eksempel flyverdragt på. Her blev børnene støttet i, at en plan kunne være at starte med et ben ad gangen, eller bede om hjælp hos en voksen. Hermed blev børnene igen støttet i at tage et øjeblik, og øve sig i at kigge på den situation der er udfordrende og undersøge, om de ved egne ressourcer og kreative tænkning kunne komme videre. På denne måde indøver vi også noget robusthed i børnene. Børnene får hermed nogle konkrete værktøjer til hvad man kan gøre af hensigtsmæssige handlinger.

Da bogen omhandler jagten på en eller flere fugle, fyldte fugle også en del hos os. Vi har lavet mange tegninger af fugle, som er kommet op på væggen. Vi har også klippet i kataloger med

billeder af rigtige fugle. Her fandt vi navnet på disse fugle, og hørte hvordan deres fuglekald lød, og et af børnene kunne sige som en måge. Disse udklip er kommet på lange plancher og hænger ligeledes på vores vægge. Vores børn nyder godt af, at have ting på væggene der minder dem om, hvad vi har lavet af forskellige ting. På denne måde er årets bog, noget vi dagligt kigger tilbage på, og ofte taler om.

I børnehaven blev der fremført et dukketeater over bogen. Dette var til stor glæde for vores børn. De nød at sidde sammen med alle de andre børn i institutionen, og grinede og fulgte godt med. Et barn nød det så meget, at det blev ansporet til at lave sit eget dukketeater. Her var der dog tale om et dinosaur- dukketeater. Barnet lagde mange ressourcer og timer i projektet, og fik lavet nogle flotte dinosaurer figurer. Barnet brugte dukketeater forberedelserne når barnet havde det svært, og havde brug for ro omkring sig. Vi klippede også store fugle ud i karton, hvor vi klistrede billeder af rigtige fugle på, disse blev ligeledes hængt op på væggen. Og vi tegnede et træ, klippede det ud og satte en fugl på det

Vi læste bogen hver dag til frokost, og nogle gange om eftermiddagen. Ved et frokostbord blev bogen fremført på den måde, at den voksne havde nogle af replikkerne, og de to børn havde hver deres rolle. På denne måde fik børnene erfaringer med, at der kommer noget positivt ud af at have styr på sammenhængen i historien, at vide, hvornår ens replik skal siges, og at vente på, at de andre siger deres replikker. Det bliver sjovt at fremføre historien i fællesskab med andre, og der blev grinet meget, når planen gik galt og "vi" faldt ned fra træet, i vandet, mistede "vores" net eller når de vrede fugle kom efter os og vi måtte stikke af.

Vi hængte en mejsekugle op på vores altan i håb om, at nogle fugle ville komme og spise af den, så vi kunne sidde og kikke på dem. Det skete dog ikke, mens vi så på, men i weekenden, så kuglen var væk mandag morgen. Så nu vil vi se, om vi måske kan fange et eger.